

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Toma Nadejda
Țurcan Anatolie
Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul –șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru și de inculpatul Caranfil Roman, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga din 31 mai 2017 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 30 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Poidolov Nicolai XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat XXXXX;

Caranfil Roman XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 29.11.2016 – 31.05.2017;*
2. *Instanța de apel: 04.08.2017 – 30.11.2017;*
3. *Instanța de recurs: 15.03.2018 – 16.05.2018.*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga din 31 mai 2017, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

Poidolov Nicolai în baza art. 145 alin.(2) lit. a), e), i) Cod penal la 17 ani închisoare în penitenciar de tip închis.

Conform art. 85 alin.(1)- (4) Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată s-a adăugat integral pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Vulcănești din 04 iulie 2015 în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă lui Poidolov Nicolai de 20 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Caranfil Roman în baza art. 145 alin.(2) lit. a), e), i) Cod penal 17 ani închisoare în penitenciar de tip închis.

Conform art. 85 alin.(1)- (4) Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată s-a adăugat integral pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Vulcănești din 04 iulie 2015 în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă lui Caranfil Roman de 20 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă a succesorului părții vătămate Tasmalî Gheorghii a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea în mod solidar din contul inculpaților Poidolov Nicolai și Caranfil Roman în beneficiul succesorului părții vătămate Tasmalî Gheorghii suma de 100 000 lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral.

În rest pretențiile din acțiunea civilă au fost respinse.

S-a dispus încasarea în mod solidar din contul inculpaților Poidolov Nicolai și Caranfil Roman în beneficiul statului suma de 20 373 lei ca cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Poidolov Nicolai și Caranfil Roman, la 13 iunie 2016, noaptea târziu, fiind în locuința XXXXX, situată în XXXXX, locul de trai al lui Caranfil Roman, în timpul consumului băuturilor alcoolice, au început a discuta acțiunile cetățeanului Tasmalî Nicolai, locuitor a XXXXX, care anterior a ofensat-o pe mama lui Caranfil Roman, în legătură cu aceasta, la ultimul a apărut atitudine ostilă față de Tasmalî Nicolai.

Folosindu-se de acest motiv, pentru acțiunile sale ulterior, și în timpul consumului băuturilor alcoolice, Poidolov Nicolai și Caranfil Roman s-au înțeles între ei pentru a-l maltrata pe Tasmalî Nicolai, prin aceasta de a săvârși acțiuni huliganice în privința ultimului.

În continuare, acționând coordonat și cu intenția de a comite acțiuni huliganice în privința lui Tasmalî Nicolai, de asemenea, fiind în stare de ebrietate alcoolică, Poidolov Nicolai și Caranfil Roman s-au îndreptat spre casa XXXXX situată pe XXXXX, unde temporar locuia Tasmalî Nicolai.

Ajungând la casa XXXXX situată pe XXXXX, Poidolov Nicolai și Caranfil Roman imediat au intrat în ogradă locuințe, pe teritoriul căreia au găsit un băț, cu care s-au înarmat pentru cauzarea leziunilor corporale și alte daune sănătății, au intrat în casă prin ușa deschisă de la intrare, după care în una din camere unde Tasmalî Nicolai dormea pe pat.

Văzându-l pe Tasmalî Nicolai, dormind pe pat, acționând coordonat între ei, Poidolov Nicolai și Caranfil Roman au început să-l trezească, strigând în adresa acestuia cu cuvinte necenzurate, iar când Tasmalî Nicolai s-a trezit, ambii deodată, fără a-i da posibilitate să se apere și acționând cu obrăznicie deosebită, hotărând de a demonstra superioritatea fizică, arătând o forță brutală și cruzime, au început să-i aplice multiple lovituri în regiunea capului lui Tasmalî Nicolai cu mâinile și picioarele, cât și cu bățul care se afla în mâinile lui Poidolov Nicolai, care uneori era luat și de Caranfil Roman, de asemenea și cu cociorva găsită de ei în cameră, până când bățul a fost rupt de Tasmalî Nicolai și acesta și-a pierdut cunoștința, astfel, aducându-l în stare de neputință.

În continuarea acțiunilor lor criminale, și întru evitarea răspunderii pentru maltratarea părții vătămate, Poidolov Nicolai și Caranfil Roman s-au înțeles să-l omoare pe Tasmalî Nicolai, după care au purces la îndeplinirea scopului infracțional.

În vederea îndeplinirii planului infracțional îndreptat spre omorul lui Tasmalî Nicolai, Poidolov Nicolai și Caranfil Roman, au început să caute în locuință obiecte ascuțit - tăietoare. Găsind în locuință un obiect ascuțit-tăietor neidentificat de organul de urmărire penală, precum și așchii de la oglindă, găsită în casă și fărmată de ei, Poidolov Nicolai și Caranfil Roman, ducând intenția lor criminală de a-l omorî pe Tasmalî Nicolai până la sfârșit, au început împreună să-i taie gâtul și regiunea din spate a capului ultimului, acțiuni care i-au cauzat părții vătămate leziuni corporale : 3 plăgi tăiat-despicate în regiunea occipitală a capului, 4 plăgi tăiat-despicate în regiunea gâtului, precum și fractura maxilarului de jos, cât și alte leziuni corporale, care în cumul se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viața și sănătatea părții vătămate, și care are legătură directă cu survenirea decesului.

Astfel, acțiunile inculpaților au fost încadrate în baza art. 145 alin.(2) lit. a), e), i) Cod penal, după semnele calificative: *omorul intenționat a unei persoane, săvârșit cu premeditate, profitând de stare de neputință evidentă a victimei, de două persoane, fiind exclus semnul calificativ „cu cruzime deosebită”*, motivând că, în acuzația adusă nu este invocată că inculpații, realizând intenția sa, îndreptată la comiterea omorului intenționat a lui Tasmalî N., prin acțiunile sale îi cauzau suferințe și chinuri deosebit de puternice și că circumstanța aceasta intră în intenția inculpaților Poidolov N. și Caranfil R., precum și acțiunile acestea au fost comise cu cruzime deosebită.

Prin încheierea Judecătoriei Comrat cu sediul Ceadâr-Lunga din 15 iunie 2017 a fost corectată eroarea materială admisă în dispozitivul sentinței Judecătoriei Comrat cu sediul Ceadâr-Lunga din 31 mai 2017 pronunțată în prezența cauză penală, și anume s-a corectat sintagma „În conformitate cu art. 84 alin.(1)-(4) Cod penal pentru concurs de infracțiuni...” cu cuvintele „În conformitate cu art. 85 alin.(1)-(4) Cod penal pentru cumul de sentințe...”.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de procuror, de inculpatul Poidolov Nicolai și de avocatul Cimpoeș Vladimir în numele inculpatului Caranfil Roman.

3.1. Procurorul a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații Poidolov Nicolai și Caranfil Roman să fie recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 145 alin.(2) lit. a), e), i), j) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 20 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, și conform art. 85 alin.(1) Cod penal, de adăugat în întregime partea neexecutată din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Vulcănești din 04 iunie 2015 în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, cu stabilirea pedepsei definitive fiecăruia a câte 23 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu includerea în termenul pedepsei perioada aflării în stare de arest preventiv de la 14 iunie 2016 până la 31 mai 2017, cât și admiterea acțiunii civile a succesorului părții vătămate cu încasarea de la inculpați în mod solidar în beneficiul succesorului părții vătămate prejudiciul moral în sumă de 200 000 lei.

În motivarea apelului procurorul a indicat că, prima instanță incorect a exclus semnul calificativ „*cu cruzime deosebită*” prevăzut la lit. j) alin.(2) al art. 145 Cod penal, or, probele administrate în cauză confirmă pe deplin că, inculpații au folosit în calitate de armă a infracțiunii așchii de la oglindă, care aveau o suprafața ascuțită-tăietoare, au ales pentru partea vătămată un proces chinuitor pentru cauzarea morții. Mai mult ca atât, inculpații Caranfil Roman și Poidolov Nicolai își dădeau seama că, aplicând victimei multiple lovituri în regiunea feței, gâtului și capului cu așchii de la oglindă, cât și cu alte obiecte dure tăioase, cauzează părții vătămate dureri îngrozitoare, și au dorit să lipsească partea vătămată de viață în acest fel.

În acest sens a menționat, că raportul de expertiză medico-legală nr. 174 din 13 iulie 2016 constată cauzarea leziunilor corporale părții vătămate cu diferite obiecte și într-o perioadă scurtă de timp, ceea ce vădit indică la faptul că aceste arme au fost folosite de două persoane, în același timp, și anume de către Poidolov Nicolai și Caranfil Roman, așa cum ambii au participat la lipsirea de viață a părții vătămate. Astfel procurorul consideră, că se confirmă depozițiile inculpaților de la urmărirea penală în ce privește faptul, că ambii au cauzat părții vătămate leziuni cu așchii de la oglindă, cu pumnii, picioarele și cu o scândură, cât și în partea că, cu așchiile de la oglindă ei i-au tăiat părții vătămate gâtul.

Astfel că, aceste circumstanțe fără îndoială, în opinia procurorului, confirmă intenția inculpaților Poidolov Nicolai și Caranfil Roman de a săvârși omorul părții vătămate Tasmali Nicolai prin acțiunile lor intenționate îndreptate pentru deteriorarea funcțiilor și integrității anatomice ale organelor vitale ale părții vătămate, cum sunt capul și gâtul; folosirea diferitor categorii de arme care au cauzat decesul, intensitatea acțiunilor lor, care au fost suficiente pentru deteriorarea funcțiilor și integrității anatomice organelor vitale a persoanei, caracterizate ca fiind aplicate cu o forță puternică, cât și multitudinea lor. Însă, reieșind din faptul că inculpații au aplicat leziuni corporale periculoase pentru viața și sănătatea părții vătămate, acționând coordonat, ceea ce demonstrează intenția fiecăruia de a cauza decesul părții vătămate.

Procurorul de asemenea a menționat că, din materialele dosarului se atestă, că din partea victimei careva acțiuni de apărare împotriva acțiunilor inculpaților Caranfil Roman și Poidolov Nicolai, nu au fost întreprinse, deoarece conform rapoartelor de expertiză medico-legale nr. 442 din 17.06.2016 și nr. 441 din 17.06.2016 careva leziuni corporale la inculpați nu au fost constatate, astfel rămânând declarative argumentele inculpatului Caranfil Roman în partea ce se referă la acțiunile părții vătămate Tasmali Nicolai de autoapărare.

La fel, apelantul a subliniat că, analizând timpul cauzării leziunilor corporale, constatate la victima Tasmali Nicolai, care au cauzat decesul acestuia, indicate în raportul de expertiză medico-legală nr. 174 din 13.07.2016, tot complexul de leziuni corporale au fost cauzate la 14.06.2016, în intervalul de timp de la 10 la 30 min., ceea ce coincide cu declarațiile inculpaților în partea ce se referă la data când s-a aflat în domiciliul părții vătămate, cât și perioada de timp indicată.

Cu referire la alte concluzii, expuse în raportul de expertiză nr. 174 din 13.07.2016 și anume că, după producerea vătămărilor corporale victima a mai fost în stare să supraviețuiască în parcurs de câteva ore (1-3 ore), acuzarea a considerat că, această concluzie urmează a fi apreciată critic, deoarece aceste circumstanțe nu au fost probate obiectiv prin probele administrate la dosar. Faptul că partea vătămată Tasmalî Nicolai a decedat în intervalul de timp de la 10 la 30 min., după producerea vătămărilor corporale, și că nicidecum nu putea supraviețui câteva ore după producerea lor, se demonstrează prin circumstanțele cazului, și anume la locul depistării cadavrului și lângă picioarele acestuia, a fost depistat un telefon mobil, astfel dacă partea vătămată ar fi fost în stare să săvârșească careva acțiuni după cauzarea leziunilor corporale, atunci putea suna pentru a chema ajutor, sau să anunțe poliția, ori să încerce să iasă afară pentru fi văzut și a i se acorda ajutor medical, însă astfel de urme în cadrul cercetării locului faptei nu au fost descoperite.

De asemenea, procurorul a considerat că pedeapsa aplicată inculpaților este blândă, or, aceștia au săvârșit o infracțiunea social-periculoasă extremă, legată de lipsirea persoanei de o valoare supremă – viața, iar instanța de fond nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, precum este nerecunoașterea vinovăției de către inculpați, care anterior au fost trași la răspundere penală, și sunt predispuși la comiterea de acțiuni violente față de persoane.

Astfel că, în opinia acuzatorului de stat privința inculpaților urma a fi stabilită o pedeapsă mai aspră, proporțională infracțiunii comise, care va restabili echitatea socială și va preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

La fel, procurorul a considerat că, instanța de judecată nu a apreciat corect prejudiciul moral cauzat succesorului părții vătămate în urma acțiunilor ilegale ale inculpaților, menționând că, inculpații neavând persoane la întreținere, având o vârstă tânără, au posibilitate de a achita prejudiciul moral în întregime, care a fost apreciat de către succesorul părții vătămate.

3.2. Inculpatul Poidolov Nicolai a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită pedeapsa minimă în baza art. 145 alin.(2) Cod penal, indicând că, în cadrul urmăririi penale și-a recunoscut pe deplin vinovăția, are loc permanent de trai, locuiește împreună cu părinții, însă instanța de judecată nu a luat în considerare aceste circumstanțe, stabilindu-i o pedeapsă prea aspră.

3.3. Avocatul Cimpoș Vladimir în numele inculpatului Caranfil Roman a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile lui Caranfil Roman să fie recalificate în baza art. 151 alin.(4) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse minime în temeiul acestei norme penale.

În motivarea apelului a invocat următoarele argumente:

- la baza sentinței de condamnare au fost puse declarațiile succesorului părții vătămate Tasmalî Gheorghe, martorii Zabun Nadejda, Hadjiopol Nicolai, Zabun

Ecaterina, Nepotogla Larisa, Grozdev Ilie, audiați în ședința de judecată, care nu au putut explica careva fapte legate de învinuirea imputată inculpatului Caranfil Roman, ceea ce este inadmisibil, menționând că, importanță pentru cauză o au declarațiile martorilor Bancu Aurel, Caranfil Ecaterina și inculpatul Caranfil Roman, depuse în ședința de judecată;

- inculpații nu au avut careva motive pentru a omorî partea vătămată, or, în momentul sosirii lor la locuința părții vătămate aveau intenția de a-l învăța minte pe Tasmalî Nicolai, prin maltratare, însă nu și de a-l omorî. După maltratarea părții vătămate, careva motive pentru omorul acestuia, la inculpați nu putea apărea;

- lipsa intenției inculpaților de a omorî pe partea vătămată, se demonstrează și prin rapoartele de expertiză medico-legale psihiatrice a inculpaților. În procesul efectuării expertizei inculpații au explicat experților că ei nu aveau intenția de a omorî partea vătămată, doreau doar să-l învețe minte, cu toate acestea nici unul din inculpați nu i-a tăiat gâtul sau obrazul victimei;

- instanța de judecată neîntemeiat a refuzat să ia în calcul declarațiile inculpaților depuse expertului judiciar în procesul efectuării expertizei psihiatrice, indicând că aceste declarații au fost depuse în lipsa apărătorului, declarații puse ca bază la concluziile expertizei, pot fi izvor probatoriu pe acest dosar;

- la fel, a menționat și concluziile expertizei medico-legale nr. 174 din 15 iulie 2016, potrivit cărora după producerea leziunilor corporale partea vătămată a supraviețuit câteva ore (1-3 ore). Astfel, aceste circumstanțe indică la faptul că inculpații la plecarea lor au lăsat partea vătămată în viață, cu toate acestea dacă inculpații aveau intenția de a săvârși omorul acestuia, ei aveau o astfel de posibilitate așa cum nu aveau nici un obstacol în ducerea până la sfârșit a acestei intenții;

- apărarea a subliniat că, plăgile pe gât și pe obraz din dreapta, cauzate părții vătămate, produse cu un obiect cu suprafața tăietoare, au fost cauzate acestuia în rezultatul împrăștierii așchiilor de la oglindă, cu care Poidolov Nicolai i-a aplicat o lovitură părții vătămate în cap. În concluzia expertului lipsește informația despre adâncimea plăgilor din regiunea gâtului și a obrazului părții vătămate, în plăgi nu au fost descoperite urma de așchii, ceea ce de asemenea confirmă versiunea apărării că inculpatul Poidolov Nicolai nu a tăiat gâtul părții vătămate. Mai mult ca atât, în lista leziunilor corporale, care au cauzat decesul părții vătămate, ca plagă contuză a gâtului lipsește. Răspuns la această întrebare putea să dea expertul în cadrul audierii sale în instanța de judecată, însă a fost respins demersul apărării de audiere a expertului;

- de asemenea, avocatul a considerat că instanța de judecată nu avea dreptul de a face trimitere la cererea inculpatului Poidolov Nicolai din 10 noiembrie 2016 de a fi examinată cauza în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ CPP, ca o probă ce demonstrează vinovăția inculpaților.

- astfel, reieșind din circumstanțele cauzei apărarea a susținut că, în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele infracțiunii prevăzută de art. 151 alin.(4) Cod penal, dar nu a infracțiunii prevăzute de art. 145 Cod penal;

- la aplicarea pedepsei în baza art. 151 alin.(4) Cod penal, a solicitat să-i fie stabilită inculpatului Caranfil Roman pedeapsa minimă, și să fie reținută în calitate de circumstanță care atenuează răspunderea penală, faptul că acțiunile acestuia au fost provocate de acțiunile ilegale ale părții vătămate.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 30 noiembrie 2017 au fost admise apelurile declarate de procuror, de inculpatul Poidolov Nicolai și de avocatul Cimpoeș Vladimir în numele inculpatului Caranfil Roman, casată parțial sentința Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga din 31 mai 2017, în latura penală și în latura civilă, în partea încasării prejudiciului moral și a cheltuielilor judiciare, și pronunțată o nouă hotărâre, după cum urmează:

Poidolov Nicolai și Caranfil Roman au fost recunoscuți vinovați în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin.(2) lit. a), e), i), j) Cod penal și stabilită pedeapsa de 18 ani închisoare pentru fiecare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Conform art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugarea în întregime la pedeapsa aplicată partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Vulcănești din 04 iunie 2015 sub formă de 3 ani închisoare fiecăruia, le-a fost stabilită definitiv pedeapsa de 21 ani închisoare pentru fiecare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei inculpaților Poidolov Nicolai și Caranfil Roman s-a calculat, începând cu 30 noiembrie 2017, cu includerea în acest termen ambilor perioada arestului preventiv de la 14 iunie 2016 până la 30 noiembrie 2017.

S-a admis parțial acțiunea civilă, dispunându-se încasarea din contul inculpaților Poidolov Nicolai și Caranfil Roman în beneficiul succesorul victimei Tasmalî Gheorghii a câte 50 000 lei (cincizeci mii) lei de la fiecare cu titlu de prejudiciul moral.

S-a respins cerința procurorului privind încasarea din contul inculpaților Poidolov Nicolai și Caranfil Roman în beneficiul statului suma de 20 373 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

În rest hotărârea atacată a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpaților Caranfil Roman și Poidolov Nicolai în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Cu toate acestea, instanța de apel a considerat că prima instanță eronat a concluzionat de a exclude din acțiunile inculpaților Caranfil Roman și Poidolov Nicolai semnul calificativ prevăzut de art. 145 alin.(2) lit. j) Cod penal, astfel că,

cercetând suplimentar cumulul de probe administrate la dosar, instanța de apel a constatat că:

Poidolov Nicolai și Caranfil Roman, la 13 iunie 2016, noaptea târziu, fiind în locuința din urmă, situată în XXXXX, în timpul consumului băuturilor alcoolice, au început a discuta acțiunile cetățeanului Tasmalî Nicolai, locuitor a XXXXX, care anterior a ofensat-o pe mama lui Caranfil Roman, în legătură cu aceasta, la ultimul a apărut atitudine ostilă față de Tasmalî Nicolai.

Folosindu-se de acest motiv, pentru acțiunile sale ulterior, și în timpul consumului băuturilor alcoolice, Poidolov Nicolai și Caranfil Roman s-au înțeles între ei pentru a-l maltrata pe Tasmalî Nicolai, prin aceasta de a săvârși acțiuni huliganice în privința ultimului.

În continuare, acționând coordonat și cu intenția de a comite acțiuni huliganice în privința lui Tasmalî Nicolai, de asemenea, fiind în stare de ebrietate alcoolică, Poidolov Nicolai și Caranfil Roman s-au îndreptat spre casa XXXXX situată pe XXXXX, unde temporar locuia Tasmalî Nicolai.

Ajungând la casa XXXXX situată pe XXXXX, Poidolov Nicolai și Caranfil Roman imediat au intrat în ogradă locuințe, pe teritoriul căreia au găsit un băț, cu care s-au înarmat pentru cauzarea leziunilor corporale și alte daune sănătății, au intrat în casă prin ușa deschisă de la intrare, după care în una din camere unde Tasmalî Nicolai dormea pe pat.

Văzându-l pe Tasmalî Nicolai, dormind pe pat, acționând coordonat între ei, Poidolov Nicolai și Caranfil Roman au început să-l trezească, strigând în adresa acestuia cu cuvinte necenzurate, iar când Tasmalî Nicolai s-a trezit, ambii deodată, fără a-i da posibilitate să se apere și acționând cu obrăznicie deosebită, hotărând de a demonstra superioritatea fizică, arătând o forță brutală și cruzime, au început să-i aplice multiple lovituri în regiunea capului lui Tasmalî Nicolai cu mâinile și picioarele, cât și cu bățul care se afla în mâinile lui Poidolov Nicolai, care uneori era luat și de Caranfil Roman, de asemenea și cu cociorva găsită de ei în cameră, până când bățul a fost rupt de Tasmalî Nicolai și acesta și-a pierdut cunoștința, astfel, aducându-l în stare de neputință.

În continuarea acțiunilor lor criminale, și întru evitarea răspunderii pentru maltratarea părții vătămate, Poidolov Nicolai și Caranfil Roman s-au înțeles să-l omoare pe Tasmalî Nicolai, după care au purces la îndeplinirea scopului infracțional.

În vederea îndeplinirii planului infracțional îndreptat spre omorul lui Tasmalî Nicolai, Poidolov Nicolai și Caranfil Roman, au început să caute în locuință obiecte ascuțit - tăietoare. Găsind în locuință un obiect ascuțit-tăietor neidentificat de organul de urmărire penală, precum și așchii de la oglindă, găsită în casă și fărmată de ei, Poidolov Nicolai și Caranfil Roman, ducând intenția lor criminală de a-l omorî pe Tasmalî Nicolai până la sfârșit, au început împreună să-i taie gâtul și regiunea din spate a capului ultimului, acțiuni care i-au cauzat părții vătămate leziuni corporale : 3 plăgi tăiat-despicate în regiunea occipitală a capului, 4 plăgi tăiat-despicate în regiunea gâtului, precum și fractura maxilarului de jos, cât și alte leziuni corporale,

care în cumul se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viața și sănătatea părții vătămate, și care are legătură directă cu survenirea decesului.

Astfel, acțiunile inculpaților au fost încadrate în baza art. 145 alin.(2) lit. a), e), i), j) Cod penal, după semnele calificative: *omorul intenționat a unei persoane, săvârșit cu premeditate, profitând de stare de neputință evidentă a victimei, de două persoane, cu cruzime deosebită.*

În acest sens, instanța de apel a menționat, că prima instanță întemeiat a concluzionat că vinovăția inculpaților Caranfil Roman și Poidolov Nicolai în săvârșirea infracțiunii incriminate se probează prin depozițiile succesivului părții vătămate Tasmalî Gheorghi, martorilor Zabun Nadejda, Nepotoglo Larisa, Zabun Ecaterina, Grozdev Ilia, Bancu Aurelia, declarațiile cărora coroborează cu ansamblul de probe materiale - procesele-verbale ale acțiunilor procesuale, rapoartele de expertiză medico-legale, care în cumulul lor probează la modul direct vinovăția inculpaților.

Totodată, instanța de apel a subliniat că, vinovăția inculpaților se confirmă și prin declarațiile inculpatului Caranfil Roman audiat în calitate de bănuit la 14 iunie 2016, precum și ca învinuit la 16 iunie 2016, de către organul de urmărire penală, în prezența avocatului, cu fixarea lor prin intermediul mijloacelor de înregistrare video, și imediat după reținerea acestuia.

Versiunea inculpaților Caranfil Roman și Poidolov Nicolai că omorul părții vătămate Tasmalî Nicolai nu a fost săvârșit de dânsii, urmează a fi apreciată critic și fără suport probatoriu, iar nerecunoașterea vinovăției nu constituie un temei de a adopta o sentință de achitare, în condițiile în care probatoriul anexat la materialele dosarului demonstrează cu certitudine vina acestora în comiterea infracțiunilor imputate.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, versiunea inculpatului Caranfil Roman că Poidolov Nicolai a lovit din spate victima Tasmalî Nicolai cu oglinda peste cap, și de la așchiile oglinzii victima a fost tăiată la cap și gât, cât și atunci, când a căzut jos, instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și fără suport probatoriu, din considerentul că în raportul de expertiză medico-legală nr. 174 din 15 iunie 2016, expertul judiciar a indicat modalitatea de cauzare a leziunilor corporale victimei Tasmalî Nicolai, care au dus la decesul acestuia: vătămrile cu localizare pe gât, obraz de dreapta sunt produse cu obiect cu suprafața de acțiune tăietoare ce ar putea fi și așchii de sticlă, două din ele caracteristicii producerii lor cu obiect ascuțit-tăietor caracteristic unui cuțit, ascuțit pe o parte; vătămrile corporale cu legalizare în regiunea cefei, capului, barbă manifestat prin plăgi tăiate, au fost produse la acțiuni traumatice cu obiecte contondente dure cu suprafața de acțiune liniar îngustă (f.d.55-59, vol.2).

Respectiv, expertul nu a conchis că vătămrile corporale localizate pe gât, obraz, ceafă, barbă să fi fost cauzat la spargerea oglinzii de capul victimei, cât de la căderea acestuia pe așchiile de la oglindă. Drept urmare, vătămrile corporale depistate la victima Tasmalî Nicolai au fost cauzate de inculpații Caranfil Roman și

Poidolov Nicolai prin acțiuni traumatice cu suprafața de acțiune tăietoare, cum sunt așchiile de la oglindă găsite la fața locului, pe care potrivit raportului de expertiză medico-legală biologică nr. 464 din 28 iulie 2016, au fost găsite pete de sânge care au provenit de la victima Tasmalî Nicolai.

Argumentele inculpatului Caranfil Roman că victima Tasmalî Nicolai când ei au intrat în casă s-a exprimat în adresa lor cu cuvinte necenzurate pentru a părăsi casa, și că tot victima a fost prima care l-a lovit cu pumnul în față, de asemenea, urmează a fi apreciate ca fiind fără suport probatoriu, or, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 442 din 15 iunie 2016, careva leziuni corporale la inculpatul Caranfil Roman nu au fost depistate (f.d.220, vol.1).

Un alt argument în acest sens este că, reieșind din multitudinea vătămarilor corporale, depistate pe cadavrul victimei Tasmalî Nicolai, conform raportului de expertiză medico-legală nr.174 din 15.06.2016, se deduce că victima Tasmalî Nicolai nici nu a reușit să riposteze la acțiunile violente ale inculpaților Caranfil Roman și Poidolov Nicolai îndreptate împotriva acestuia, or, însăși inculpații indică că victima Tasmalî Nicolai dormea pe pat în timpul când ei au intrat în cameră. Mai mult, lipsa gălăgiei și a strigătelor din locuința victimei Tasmalî Nicolai indică la faptul că aceasta dacă chiar și a fost trezit de către inculpați, nu a fost în stare să se apere de acțiunile violente ale ultimilor, așa cum martorii Hadjiopol Nicolai, Grozdev Ilia care locuiesc în vecinătate au indicat că careva gălăgie de la casa unde locuia victima în seara de 13 iunie 2016 nu au auzit.

De asemenea, instanța de apel a notat că martorii Zabun Ecaterina, Hadjiopol Nicolai și Grozdev Ilia, în ziua când l-au văzut pe victima Tasmalî Nicolai, acesta nu avea careva leziuni corporale, or, pe corpul victimei au fost depistate plăgi tăiate pe obraz, gât, barbă, ceafă, care reieșind din localizarea lor sunt vizibile.

Totodată, instanța de apel a reținut că, audiat ca învinuit Caranfil Roman la 16 iunie 2016 a recunoscut integral vina sa în comiterea infracțiunii imputate (f.d.108-109, vol.1), declarații care racordă la circumstanțele faptice de săvârșire a infracțiunii, cât și la probele administrate, fiind considerate ca fiind veridice.

În aceste circumstanțe, declarațiile inculpatului Caranfil Roman din ședința de judecată privitor la faptul că vătămarile corporale sub forma de plăgi tăiate depistate la victima Tasmalî Nicolai au fost cauzate de la spargerea oglinzii de capul acestuia, au fost apreciate critic, deoarece vin în contradicție cu declarațiile sale depuse la urmărirea penală.

Drept urmare, s-a reținut că decesul victimei Tasmalî Nicolai are legătură cauzală directă cu vătămarile corporale cauzate de către inculpații Caranfil Roman și Poidolov Nicolai, ceea ce se confirmă obiectiv prin raportul de expertiză medico-legală nr.174 din 13 iulie 2016 a cadavrului Tasmalî Nicolai, că tot complexul de vătămări au cauzat decesul victimei.

La fel, reieșind din raportul de expertiză medico-legală nr. 174 din 15 iunie 2016, rezultă că vătămarile corporale i-au fost cauzate victimei Tasmalî Nicolai în regiuni vital-importante pentru existența persoanei, cum este capul, gâtul, regiunea

cefei, cât și cu obiecte (tăioase, contondente dure) capabile să producă vătămări corporale grave, demonstrează că intenția inculpaților Caranfil Roman și Poidolov Nicolai nu a fost îndreptată doar de a maltrata victima Tasmalî Nicolai, ci direct probează intenția lor spre omorul victimei, ceea ce rezultă și din multitudinea de leziuni corporale cauzate lui Tasmalî Nicolai.

În context, instanța de apel a constatat, că este demonstrat prin probe pertinente și concludente semnul calificativ de comitere de către inculpații Caranfil Roman și Poidolov Nicolai a omorului victimei Tasmalî Nicolai cu premeditate, anume prin raportul de expertiză medico-legală nr. 174 din 15 iunie 2016, care reflectă localizarea leziunilor corporale cauzate victimei, cum sunt regiunile vitale ale corpului (capul, gâtul), modalitatea producerii lor, prin obiecte cu suprafață de acțiune ascuțit-tăietor, contondente dure (pumni, picioare, scândură, băț), precum și gravitatea și multitudinea lor, în total 11 vătămări corporale au fost depistate la examenul extern al cadavrului Tasmalî Nicolai.

Caracterul premeditat al acțiunilor inculpatului Caranfil Roman și Poidolov Nicolai spre omorul victimei Tasmalî Nicolai se probează și prin declarațiile inculpatului Caranfil Roman depuse la urmărirea penală, că după ce au bătut victima Tasmalî Nicolai, și aceasta se afla inconștientă la podea, au decis s-a omoare tăindu-l, astfel întru realizarea omorului au început să caute prin casă obiecte tăioase, totodată spărgând oglinda pe care au găsit-o și cu ajutorul așchiilor de la aceasta au cauzat victimei leziuni corporale în rezultatul cărora a survenit decesul victimei Tasmalî Nicolai.

Relevante la acest segment au fost indicate și concluziile psihologului expuse în raportul de expertiză psihiatrică-legală staționară nr. 54s-2016 din 13 septembrie 2016, conform cărora învinuitul Caranfil Roman manifestă potențial intelectual păstrat, capacități de a menține starea emoțională în echilibru, însă XXXXX (f.d.151, vol.2). Aceiași concluzie este specifică și inculpatului Poidolov Roman expusă în raportul de expertiză psihiatrică-legală staționară nr. 55s-2016 13 septembrie 2016 (f.d.143, vol.2).

Pe cale de consecință, instanța de apel a ajuns la concluzia că este probat integral și semnul calificativ de comitere a omorului victimei Tasmalî Nicolai de către inculpații Caranfil Roman și Poidolov Nicolai, profitând de stare de neputință evidentă a victimei, care se demonstrează prin declarațiile inculpatului Caranfil Roman depuse la urmărirea penală, indicând că, în urma aplicării loviturilor de el și Poidolov Nicolai victima Tasmalî Nicolai și-a pierdut cunoștința, iar văzând aceasta ei au decis să-l omoare prin tăiere, astfel acțiunile inculpaților Caranfil Roman și Poidolov Nicolai îndreptate spre omorul victimei Tasmalî Nicolai au fost săvârșite în condițiile în care aceștia erau perfect conștienți de faptul că victima se află în stare de inconștientă, și au profitat de această stare a victimei pentru a-și duce până la sfârșit scopul infracțional, cel de curmare a vieții victimei Tasmalî Nicolai. Mai mult ca atât, tot inculpatul Caranfil Roman la urmărirea penală a declarat că, victima Tasmalî Nicolai în timpul maltratării nu le-a aplicat lor nici o lovitură, astfel, rezultă

că de la primele lovituri aplicate de inculpați, victimei, aceasta se afla în stare de neputință pentru a reacționa la acțiunile violente ale acestora.

Instanța de apel, analizând cumulul de probe administrate la materialele dosarului, cercetate în prima instanță și suplimentar în instanța de apel, a conchis că este dovedit integral și semnul calificativ de comitere a omorului victimei Tasmalî Nicolai de către inculpații Caranfil Roman și Poidolov Nicolai cu deosebită cruzime și în acest sens a menționat că, cruzimea deosebită demonstrează intenția făptuitorului de a-i cauza victimei suferințe - din ordin fizic sau psihic - care sunt intense, inutile și prelungite în timp. Cruzimea este inerentă oricărui omor, deoarece la momentul omorului, victima simte dureri fizice și morale. Totuși, omorul săvârșit cu deosebită cruzime presupune o intensitate mult mai mare a acestor dureri, întrucât făptuitorul nu se mulțumește să curme viața victimei. El îi prelungește agonia, torturând-o, maltratând-o, molestând-o. Nu are importanță dacă deosebita cruzime a constituit singura cauză a decesului, este necesar ca deosebita cruzime să fi fost exercitată până la consumarea omorului. Una din metodele care demonstrează manifestarea cruzimii deosebite la săvârșirea omorului este cauzarea unor plăgi multiple.

Prin urmare, cruzimea deosebită manifestată de inculpații Caranfil Roman și Poidolov Nicolai la săvârșirea omorului victimei Tasmalî Nicolai se probează prin raportul de expertiză medico-legală nr. 174 din 15 iunie 2016 potrivit căruia decesul lui Tasmalî Nicolae a survenit de la multiplele leziuni corporale grave periculoase pentru viață, cauzate în regiuni vitale ale corpului, cu obiecte cu suprafața de acțiune tăietoare și contondente dure, cu suprafața de acțiune liniar îngustă și cu suprafața plată neregulată, precum și faptul că după producerea vătămarilor corporale victima a mai fost în stare să mai supraviețuiască în parcurs de câteva ore (f.d.55-59, vol.2). Astfel, se reține că tot complexul vătămări corporale i-au fost cauzate victimei Tasmalî Nicolai când aceasta se afla în viață.

De asemenea, metoda și mijloacele cu care au fost produse vătămarile corporale grave victimei Tasmalî Nicolai, demonstrează cruzimea deosebită manifestată de inculpații Caranfil Roman și Poidolov Nicolai de a-i cauza victimei suferințe intense de ordin fizic și psihic, or, vătămarile corporale pe gât, obraz dreapta i-au fost produse victimei Tasmalî Nicolai cu obiect ce are suprafața de acțiune tăietoare cum ar fi și așchii de oglindă, iar vătămarile corporale din regiunea cefei, capului, barbă, fractura osului occipital, polifracturi a mandibulei, fracturi a trei coaste de stânga, au fost produse la acțiuni traumatice cu obiecte contondente dure cu suprafața de acțiune liniar îngustă și cu suprafața plată neregulată, care ar fi pumni, picioare, scândură, băț și alte obiecte.

Concluzia primei instanțe că din probele administrate nu s-a confirmat semnul calificativ deosebita cruzime manifestată de inculpații Caranfil Roman și Poidolov Nicolai față de omorul victimei Tasmalî Nicolai, instanța de apel a considerat-o ca fiind eronată, rezultată din aprecierea greșită a probelor cercetate în ședința de judecată, cât și a circumstanțelor faptice de comitere a infracțiunii.

Iar, faptul că victima Tasmalî Nicolai se afla în stare de inconștiență la momentul când inculpații Caranfil Roman și Poidolov Nicolai i-au produs vătămările corporale grave, în urma cărora a survenit decesul acestuia, nu poate fi reținut ca o circumstanță care demonstrează că victima nu ar fi suferit acele suferințe intense de ordine fizic și psihic, or la acel moment victima era încă în viață, după cum rezultă chiar din raportul de expertiză medico-legală nr. 174 din 15 iunie 2016, că după producerea vătămărilor corporale victima a mai supraviețuit câteva ore.

Totodată, instanța de apel a ținut să menționeze că, concluzia primei instanțe privitor la excluderea din învinuirea inculpaților semnul calificativ, prevăzut de art. 145 alin.(2) lit. j) Cod penal, adică săvârșirea faptei incriminate cu deosebită cruzime, poartă un caracter contradictoriu, or, lecturând sentința atacată, s-a constatat că în partea descriptivă a sentinței instanța de judecată indică că, la săvârșirea faptei imputate inculpații au acționat cu deosebită cruzime (f.d.94, vol.5), ca la urmă, efectuând încadrarea juridică faptei imputate acestora, exclude semnul calificativ, prevăzut de art. 145 alin.(2) lit. j) Cod penal, adică săvârșirea faptei incriminate cu deosebită cruzime.

Instanța de apel a considerat că declarațiile martorului Caranfil Ecaterina, mama inculpatului Caranfil Roman, că victima Tasmalî Nicolai i-a aplicat lovituri în ograda sa, au fost apreciate critic, și depuse cu scopul de a justifica versiunea inculpatului Caranfil Roman, privitor la motivul deplasării lui și a inculpatului Poidolov Nicolai la locuința victimei Tasmalî Nicolai, precum și cauzarea leziunilor corporale acestuia. Or, la materialele dosarului nu există probe care să demonstreze că martorului Caranfil Ecaterina i-au fost cauzate careva leziuni corporale, în legătură cu care fapt să se adreseze organelor de poliție.

Având în vedere circumstanțele expuse, instanța de apel a concluzionat că vinovăția inculpaților Caranfil Roman și Poidolov Nicolai în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin.(2) lit. a), e), i), j) Cod penal, și-a găsit pe deplin confirmarea, acțiunile lor întrunind atât latura obiectivă, cât și subiectivă, a faptei incriminate, iar argumentele părții apărării, precum că inculpații nu au manifestat intenția de a omorî victima au fost considerate nefondate, ca fiind o metodă de apărare.

Argumentele avocatului Cimpoș Vladimir, că acțiunile inculpatului Caranfil Roman urmează a fi recalificate în baza art. 151 alin.(4) Cod penal, deoarece scopul acestuia a fost doar de a cauza victimei leziuni corporale, dar nu și de a omorî, au fost respinse ca neîntemeiate, deoarece vin în contradicție cu constatările expuse supra, iar invocarea, că potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 174 din 15 iunie 2016 victima Tasmalî Nicolai a mai supraviețuit câteva ore după producerea vătămărilor corporale, nu fost luată ca criteriu ce determină că în acțiunile inculpatului Caranfil Roman sunt prezente elementele infracțiunii prevăzută de art. 151 alin.(4) Cod penal, dar a infracțiunii prevăzută de art. 145 alin.(2) Cod penal, or, din raportul de expertiză medico-legală nr. 174 din 15 iunie 2016 se atestă clar că victimei Tasmalî Nicolai i-au fost cauzate leziuni corporale în regiuni vitale ale

corpului, cum sunt capul, gâtul, ceafa, chiar și însăși inculpatul Caranfil Roman în declarațiile sale de la urmărirea penală, a indicat că a aplicat multiple lovituri victimei Tasmali Nicolai împreună cu inculpatul Poidolov Nicolai în regiunea capului. Iar faptul că victima după producerea vătămărilor corporale grave a mai supraviețuit câteva ore, nu constituie temei pentru recalificarea acțiunilor inculpatului Caranfil Roman în prevederile art. 151 alin.(4) Cod penal, deoarece aceasta vine în contradicție cu declarațiile acestuia din cadrul urmăririi penale, unde indică direct că scopul lor final a fost omorul victimei, după ce ultimul și-a pierdut cunoștința.

Verificând legalitatea pedepsei stabilite, instanța de apel a constatat că, prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, și în acest sens, instanța de apel a reținut: gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria celor excepțional de grave, de motivul acesteia, de persoana celor vinovați, care la locul de trai sunt caracterizați satisfăcător, anterior au fost trași la răspundere penală, cu antecedentul penal nestins, de impactul acesteia asupra societății și a succesului părții vătămate, circumstanțe care atenuează răspunderea inculpaților Caranfil Roman și Poidolov Nicolai, nu au fost stabilite, iar ca circumstanțe care agravează răspunderea acestora s-a reținut săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, provocată de consumarea substanțelor menționate la art. 24 Cod penal, conform art. 77 alin.(1) lit. j) Cod penal.

La acest segment, instanța de apel a considerat că prima instanță eronat a reținut ca circumstanțe care atenuează răspunderea inculpaților Caranfil Roman și Poidolov Nicolai că aceștia uneori pe parcursul urmăririi penale au contribuit la descoperirea infracțiunii, deși în ședința de judecată au negat vinovăția lor, precum și vârsta lor tânără.

Totodată, fiind reținut și faptul că, inculpații Caranfil Roman și Poidolov Nicolai prin sentința Judecătorei Vulcănești din 04 iunie 2015 au fost condamnați în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, la 3 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat cu stabilirea unui termen de probă de 3 ani (f.d.78-81, vol.1).

Apreciind circumstanțele de fapt ale cauzei, instanța de apel a considerat că pentru corectarea inculpaților Caranfil Roman și Poidolov Nicolai urmează să le fie stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 18 ani fiecare, în penitenciar de tip închis, conform prevederilor art. 72 alin.(4) Cod penal, iar în conformitate cu art. 85 alin.(1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugarea în întregime la pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătorei Vulcănești din 04 iunie 2015, a stabilit inculpaților Caranfil Roman și Poidolov Nicolai pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 21 ani fiecare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În opinia, Colegiului judiciar pedeapsa aplicată inculpaților Caranfil Roman și Poidolov Nicolai sub formă de închisoare, este una legală, echitabilă și direct

proporțională gravității faptei comise, atitudinea acestora față de fapta comisă, cât și comportamentul lor în timpul și după săvârșirea infracțiunii.

Referitor la acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Tasmalî Gheorghî, prin care a solicitat încasarea de la inculpații Caranfil Roman și Poidolov Nicolai prejudiciul material în sumă de 3 643 lei și recuperarea prejudiciului moral evaluat la suma de 200 000 lei, instanța de apel, având în vedere practica judiciară națională, a considerat că, instanța de fond la examinarea acțiunii civile în partea ce ține de recuperarea prejudiciului moral, eronat a ajuns la concluzia de a încasa cuantumul prejudiciului moral în mod solidar din contul inculpaților Caranfil Roman și Poidolov Nicolai în beneficiul succesorului părții vătămate Tasmalî Gheorghî.

Astfel, ținând cont de suferințele psihice cauzate succesorului părții vătămate Tasmalî Gheorghî prin acțiunile criminale ale inculpaților Caranfil Roman și Poidolov Nicolai, exprimată în pierderea fiului - victima Tasmalî Nicolai, gradul de vinovăție a fiecărui inculpat la săvârșirea acțiunilor prejudiciabile, instanța de apel în urma unei evaluări echitabile, a dispus încasarea din contul fiecărui inculpat Caranfil Roman și Poidolov Nicolai în beneficiul succesorului părții vătămate Tasmalî Gheorghî a câte 50 000 (cinci zeci mii) lei cu titlu de pagubă morală, care va fi în măsură să aducă o satisfacție echitabilă succesorului părții vătămate pentru suferințele psihice suportate.

În acest context, instanța de apel a notat că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că îndemnizația, trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. În termenii Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, acest criteriu se exprimă prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acestea să aibă efect compensatoriu, și nu trebuie să constituie nici sume excesiv de mari pentru autorul daunelor și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

Analizând materialele dosarului, instanța de apel a considerat că prima instanță întemeiat a respins acțiunea succesorului părții vătămate Tasmalî Gheorghî privind recuperarea prejudiciului material în sumă de 3 643 lei, deoarece la materialele dosarului probe în confirmarea acestor cheltuieli nu au fost anexate de succesorul părții vătămate.

Referitor la concluzia primei instanțe privind încasarea în mod solidar de la inculpații Caranfil Roman și Poidolov Nicolai cu titlu de cheltuieli de judecată în folosul statului suma de 20 373 lei pentru efectuarea expertizelor judiciare, instanța de apel a considerat că, este neîntemeiată și notificând prevederile art. 143 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, a reținut că, rapoartele de expertiză medico-legale nr. 174 din 15 iunie 2016, nr. 441 din 17 iunie 2016, nr. 442 din 17 iunie 2016, raport de expertiză medico-legală biologică nr. 464 din 28 iulie 2016, rapoartelor de expertiză psihiatrică-legală nr.55s-2016 din 13 septembrie 2016 și nr. 54s-2016 din 13 septembrie 2016, au fost ordonate de către organul de urmărire penală pentru

constatarea cauzei decesului victimei, stării psihice a inculpaților, acestea fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

Drept urmare, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, or, potrivit art. 227 alin.(1), (3) și art. 229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuieli suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, în vederea demonstrării vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunilor imputate, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

În consecință, instanța de apel a conchis că această eroare constituie temei pentru casarea parțială a sentinței primei instanțe, în latura civilă, în partea încasării cheltuielilor judiciare de la inculpații Caranfil Roman și Poidolov Nicolai.

6. Decizia instanței de apel pronunțată integral la 15 ianuarie 2018, este atacată cu recursuri de către procuror, la 25 ianuarie 2018 și de către inculpatul Caranfil Roman, la 30 ianuarie 2018.

6.1. Procurorul, invocând prevederile art.427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, în latura civilă, în partea cheltuielilor judiciare, cu menținerea hotărârii primei instanțe, prin care s-a dispus încasarea în mod solidar din contul inculpaților Poidolov Nicolai și Caranfil Roman în beneficiul statului suma de 20 373 lei, considerând că, soluția instanței de apel contravine normelor procesual penale în vigoare, deoarece în opinia acestuia, în conformitate cu art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare urmau a fi încasate din contul inculpaților, iar instanța de apel incorect a soluționat chestiunea legată de cheltuieli judiciare.

6.2. Inculpatul Caranfil Roman, invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, precum și a hotărârii primei instanțe, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile sale să fie reîncadrate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse minime în temeiul acestei norme penale.

În motivarea recursului invocă aceleași argumente, care au fost expuse în cererea de apel declarată de avocatul Cimpoș Vladimir în numele inculpatului Caranfil Roman (pct.3.3 din prezenta decizie).

Suplimentar, recurentul atrage atenția instanței de recurs despre modificările și completările introduse prin Legea nr. 163 din 20 iulie 2017, și anume la art. 70 alin. (3¹) Cod penal, potrivit căruia la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime.

În acest sens, menționează că, la data comiterii infracțiunii avea 19 ani, iar la momentul pronunțării sentinței a împlinit 20 ani, însă instanța de apel nu a luat în

considerare completările indicate supra, care în opinia inculpatului trebuie să le aplice în privința sa.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, dispune inadmisibilitatea lui în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Referitor la recursul ordinar declarat de procuror, Colegiul penal constată că argumentele invocate în conținutul acestuia sunt neîntemeiate, iar solicitarea înaintată de recurent este lipsită de fundamentare legală.

În motivarea acestui fapt, Colegiul penal constată corectitudinea constatărilor instanței de apel și le însușește, considerând că aceasta just a conchis că concluzia primei instanțe privind încasarea în mod solidar de la inculpații Caranfil Roman și Poidolov Nicolai în folosul statului, cu titlu de cheltuieli de judecată, a sumei de 20 373 lei pentru efectuarea expertizelor judiciare, este neîntemeiată. Reiterând constatările instanței de apel enunțate asupra chestiunii în cauză, Colegiul penal atestă că rapoartele de expertiză medico-legale nr. 174 din 15 iunie 2016, nr. 441 din 17 iunie 2016, nr. 442 din 17 iunie 2016, raportul de expertiză medico-legală biologică nr. 464 din 28 iulie 2016 și rapoartele de expertiză psihiatrico-legală nr.55s-2016 din 13 septembrie 2016 și nr. 54s-2016 din 13 septembrie 2016 au fost ordonate de către organul de urmărire penală pentru constatarea cauzei decesului victimei, stării psihice a inculpaților, acestea constituind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

În contextul respectiv, Colegiul penal menționează că potrivit art. 227 alin.(1) și (3) și art. 229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Conform art.143 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei urmează a fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

La caz, cheltuielile suportate la realizarea expertizelor, care la caz au fost dispuse prin ordonanțele organului de urmărire penală și cad sub incidența prevederilor art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, anterior nominalizate, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar și acestea sunt trecute, de fapt, în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpatului, or, aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe care

dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul, pentru aducerea învinuirii de stat. Trecerea cheltuielilor judiciare în procesul penal în contul statului își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit. Or, într-o situație contrară, acest principiu nu-și mai are valoarea.

Drept urmare, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, or, potrivit art. 227 alin.(1), (3) și art. 229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuieli suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, în vederea demonstrării vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunilor imputate, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

În prezența acestor constatări, Colegiul penal conchide asupra corectitudinii concluziilor instanței de apel, acestea fiind legale și motivate în mod corespunzător. Din acest considerent, Colegiul penal atestă inexistența erorilor de drept menționate de recurent, ceea ce condiționează dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

Referitor la recursul ordinar declarat de inculpatul Caranfil Roman, Colegiul penal constată că argumentele invocate și în acest recurs sunt neîntemeiate și nu justifică necesitatea casării deciziei instanței de apel.

În susținerea acestei concluzii, examinând motivele invocate în recursul ordinar, Colegiul penal constată că prin acestea se expune o opinie critică asupra probelor puse de către instanța de apel la baza condamnării inculpatului, care în opinia recurentului impune necesitatea casării deciziei atacate. În contextul dat, Colegiul penal reține că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei separat pentru recurs. În acest sens, este necesar de a reitera că potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înlăptuiește de către instanța de recurs. În contextul dat, Colegiul penal reiterează că *instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin*

prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Din considerentele expuse, Colegiul penal respinge argumentele recurentului în partea dată, ca fiind *de jure* inadmisibile.

În același context, Colegiul penal lărgit constată că temeiurile pentru recurs invocate în cerere, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, și anume că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, nu și-a găsit confirmare la examinarea prezentului recurs ordinar, fiind invocat nemijlocit întru susținerea criticii privind aprecierea probelor care, după cum s-a menționat anterior, este inadmisibilă la această etapă a procesului penal.*

Totodată, Colegiul penal consideră necesar de a respinge, ca neîntemeiat, argumentul recurentului, precum că instanța de apel era obligată să aplice în privința sa prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, la etapa individualizării pedepsei.

În acest context, Colegiul penal constată că prin Legea nr. 163 din 20.07.2017, în vigoare din 20.10.2017, în Partea generală a Codului penal, la art. 70, a fost introdus alineatul (3¹) cu următorul conținut: *“La aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.”*

În contextul dat, Colegiul penal respinge solicitarea recurentului de aplicare în privința sa a prevederilor unei legi penale noi, or la momentul judecării apelurilor, inculpatul Caranfil Roman avea deja împlinită vârsta de 21 ani, astfel prevederile nominalizate, deși aparent îi ameliorează situația, erau de jure inaplicabile în privința sa. Totodată, Colegiul penal respinge argumentul recurentului, precum că instanța de apel urma să aplice prevederile legii penale noi reieșind din faptul că la momentul condamnării prin sentință avea împlinită vârsta de 20 de ani, or instanța de apel a casat sentința inclusiv în latura stabilirii pedepsei și, constatând neîntrunirea condițiilor pentru aplicarea legii nominalizate, a stabilit pedeapsa reieșind din limitele generale prevăzute de sancțiune, abordare care în ansamblu este considerată de Colegiul penal legală și motivată.

Din considerentele nominalizate, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de recurent nu și-au găsit confirmare, ceea ce impune dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru și de inculpatul Caranfil Roman împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 30 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui **Poidolov Nicolai Nicolai** și **Caranfil Roman Mihail**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **15 iunie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Cobzac Elena